

TÍÐARGREIN

Løgmaður og landsstýrismaðurin sparka niðureftir!

Dumpaðir í heimastýri

Tað er í grundini eitt løgið land, vit liva í. Konsekvensleyst, sjálvdestruktivt, ódisciplinerað og á mangan hátt anarkistiskt.

Tað var tikið til undir kreppuni fyrst í 1990'unum, at føroyingar vóru dumpaðir í heimastýri. Tað er so satt, sum tað er sagt. Av berari politiskari vanstýring og peningaligum ábyrgdarloysi endaðu vit í einum búskaparligum skræðli, sum neyvan hevur sæð sín líka í nýggjari tíð.

Hesaferð má sigast, at heima-stýrið aftur er dumpað.

Heimastýrið megnar nevniliga ikki at halda lóg og landaskil og er als ikki ført fyri at tryggja virðing og respekt fyri vanligu spælireglunum í einum demokratiskum samfelag.

Tá Føroya Løgting beinleiðis er farið at vælsigna grov lógarbrot á landsins yviskipaðu lógir við at geva tí veruliga seka, Johan Dahl, sítt treytaleysa álit, tá má vera nakað rivandi galið við sjálvri tí politisku skipanini – ella kanska enn meira ræðandi – teimum persónum, sum settir eru at umsita hesa somu skipan.

Alla aðrastaðni í verðini hevði eitt brot á grundlógina, manglandi virðing fyri givnum heimildum, ella svik við almennum peningi, fingið skjótar og álvarsligar politiskar avleiðingar fyri tann, sum hevði ábyrgdina. – Hetta hendir bara ikki í Føroyum.

Valdsapparatið verjir síni ólíkindi

Tað, sum kanska var tað mest skelkandi við hesi gølu var, sum eygleiðari at vera eygnavitni til, hvussu væl sjálvt valdsapparatið altíð roynir at verja síni ólíkindi.

Tá so er, vera øll segl sett til – her er onki heilagt – og her vera ongar skitnar “metodur” spardar!

Langt áðrenn sjálv niðurstøðan í Landsstýrismannanevndini var almannakunngjörd, var sjálvt Vinnumálaráðið úti á síni heimasíðu og proklameraði sigursælt, at Johan Dahl var frikendur fyri allar skuldsetingar um brot á galdandi lógir. So ófatuligt tað ljóðar, so letur umsitingin seg eftir øllum at døma misbrúka beinleiðis politiskt við at leggja navn til og harvið bliva partur av einari politiskari gølu, sum bert snýr seg um landsstýrismannin, og als ikki um Vinnumálaráðið.

Hetta er í grundini óhoyrt, av als ikki sambæriligt við tær uppgávur embætisverkið er sett at røkja.

Landsstýrismaðurin keypir seg til røttu meiningarnar

Hartil er nú komið fram, at landsstýrismaðurin hevur nýtt skattaborgarans pening til tess at keypa særuttanhýsis hjálpi til tær røttu meiningarnar, sum kundu bjarga honum úr politiska ófórinum.

Øll henda gøla er í veruleikanum ófrættakend – ein politisk vesalaváttan ella »fallit-erklæring« – bæði fyriløgmann og fyril Føroya Løgting, sum ikki boðar frá góðum fyril hetta samfelag

Björn á Heygum

Føroyski skattgaldarin skal nú rinda 79.800 kr. + mvg, ella ialt kr 99.750,00 fyri at fjala útyvir valds-misnýtslu og ólíkindi hjá Jóhan Dahl.

Hvar er heimildin fyri at brúka pening borgarans til persónligar spinndoktarar, advokatar, fjølmiðlaraðgevar v.m. hjá einum landsstýrismanni, sum er komin sær út í politiskt illveður, kann man við góðum rætti spyrja? Hvar er kontoin í Vinnmálamálaráðnum til verju av einum landsstýrismanni, sum hevur ábyrgdina av sviki

mótvegis landskassanum fyri 4,4 mio. kr? Um løgmaður enn skal røkja sína skyldu sambært stýrisskipanini um at ansa eftir, at landsstýrismenn røkja sitt starv á lógligan og fullgóðan hátt, so er tað onki meira enn sjálvsagt, at hann setur fram krav um eitt svar upp á

henda principiella spurning!

Propagandistiska átakið hjá landsstýrismanninum var eyðsýnt. Tað skuldi fyril føroyska almenninginum virka, sum um ein faklig og saklig meting lá aftan fyril hesa bombastisku útsøgn frá Johan Dahl um innvið og fríkenning á heimasíðuni hjá Vinnumálaráðnum.

Bestilt verjurit

Men ikki nóg mikið við tí, at Johan Dahl sum landsstýrismaður fekk bæði Vinnumálaráðið, advokatar

Björn á Heygum

allar skeptikarar um, at Johan Dahl fyril tað fyrsta – onga ábyrgd hevði yvirhøvur – og fyril tað næsta – onki ólógligt hevði gjørt yvirhøvur!

Kynisk niðurgering av starvsfólki

Stóru partur av hesi agitatióini hjá landsstýrismanninum var ein sera ódámilig og kynisk herferð móti fleiri av teimum leiðandi starvsfólkunum á Strandferðsluni.

Landsstýrismaðurin smæddist nevniliga ikki burtur, tá hann royndi at vaska hendur og turka ábyrgdina av upp á serliga tveir av fyrrverandi embætismonnum á Strandferðsluni, nevniliga Boga Mortensen, stjóra, og Hans Petur Joensen, figgjarleiðara.

Hesir persónar vóru rætt og slætt á ein sera vanærligan hátt, alment hongdir út av bæði Jóhan Dahl og Kaj Leo Holm Johannesen, løgmanni, umframt av fleiri lögtingsmonnum, uttan at hava nakran sum helst møguleika fyril at verja seg.

Sjálvt um tað er eyðsýnt, at Johan Dahl var ávaraður upp í fleiri ferðir um, at figgjarætlanin ikki fór at halda, og hóast hetta ikki vildi vita av nøkrum sparingum yvirhøvur, og enn minni var sinnaður at biðja um nakra meirjáttan, so fekk hann við bestiltum og skattafiggjaðum uttanhýsis fakligum ryggklapparum, sannført alla samgonguna, og harvið meirilutan á tingi um, at ábyrgdin av meirnýtsluni ikki var hjá honum, so sum lógin staðfesti.

Nei, – breið semja var í samgonguni um, at fyril at reinsa Johan Dahl, so skuldi sparkast niðureftir. Ábyrgdin av mandatsvikinum, sum Johan Dahl hevði sambært galdandi lóg, skuldi ístaðin smoyggjast niður yvir hesi neyðars starvsfólk á Strandferðsluni.

Landsstýrismaðurin hevur evstu ábyrgd

Hesa dáragerð gjørdi samgongan seg seka í, sjálvt um øll vita, at tað er, og altíð verður bert Johan Dahl, landsstýrismaður, sum sambært lógina hevði evstu og einastu veruligu ábyrgd av málsøkinum.

Tað er greitt, at henda niðurgering hjá landsstýrismanninum av fyrrverandi almennum starvsfólki, sum ikki høvdur høvi at verja seg, bert